

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821202307
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7821202307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. B. X. nar. X.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava Šafárikova 112, 048 01 Rožňava, dieťa rodičov matky Z. M. nar. X.X.XXXX bývajúcej v T. na Z. XXXX/X a otca Q. X. nar. X.X.XXXX bývajúceho v T. č. XX, t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, Družstevná 1611/2, Sučany zastúpeného JUDr. Martinou Vnenčákovou advokátkou so sídlom Čučmianska č. 7 Rožňava, v konaní o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.10.2021 č. k. 12P/109/2021-46 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca (povinného) doručený súdu dňa 6.8.2021, ktorým sa domáhal zníženia výživného voči mal. Q. B. X. na sumu 40 eur od podania návrhu a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania s tým, že svoje rozhodnutie založil v podstate na zistení, že k úprave vyživovacej povinnosti zo strany otca k maloletému prvotne došlo na základe dohody rodičov schválenou Okresným súdom Rožňava v konaní rozsudkom č. k. 7P/225/2015-32 zo dňa 21.7.2015 právoplatným dňa 11.8.2015, podľa ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec (povinný) bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 40 eur mesačne od 1.7.2015 vopred vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca k rukám matky. Následne došlo k úprave vyživovacej povinnosti rozsudkom č. k. 7P/203/2018-57 zo dňa 23.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.10.2018 a vyživovacia povinnosť otca bola zvýšená na sumu 120 eur mesačne od 1.8.2018 vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca k rukám matky a otec bol zaviazaný zaplatiť aj nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.9.2018 do 31.10.2018 v úhrnnej výške 190 eur mesačne v splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok. Z výpovede otca súd prvej inštancie zistil, že tento sa od 8.6.2020 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody s nízkym príjmom, preto mu narástol dlh na výživnom na sumu 3800 eur s tým, že z predloženej správy ÚVTOS pre mladistvých Sučany vyplynulo, že otec v období od 5.8.2020 do 8.11.2020, od 19.11.2020 do 26.12.2020 a od 4.1.2021 uhradil na základe exekučného príkazu len sumu 224,34 eur a k októbru 2021 vykazoval nedoplatok 3316,12 eur, z čoho pohľadávka maloletého predstavovala 2665,96 eur s tým, že v rámci dedičského konania mala byť otcovi ako dedičovi vyplatená určitá čiastka, ktorá mala byť použitá na úhradu dlhov aj dlhu na výživnom. Maloletý žije s matkou v jej spoločnej domácnosti s jej novým manželom C. M. a ďalším mal. dieťaťom C. M. nar. XX.X.XXXX v trojizbovom byte, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve matky a jej manžela. Manželia hospodária spoločne, matka je zamestnaná ako operátor kontaktného centra pre spoločnosť Crystal Call a. s., Hálkova 1, Bratislava s mesačným príjmom 600-650 eur, poberá prídavky na 2 deti vo výške 51 eur a

manžel je zamestnaný na Finančnej správe Slovenskej republiky s mesačným príjmom 1000 eur. Mal. B. bol žiakom 9. ročníka základnej školy s tým, že po ukončení chcel navštevovať Strednú odbornú školu technickú v Rožňave, prípadne v Košiciach, odbor elektrotechnik alebo automechanik. V auguste 2021 matka ukončila poberanie náhradného výživného, keďže s manželom prekročili príjem, do výšky ktorej mala nárok na výplatu uvedenej dávky. Otec na maloletého žiadnym spôsobom neprispieva a od doby, kedy bol vo výkone trestu mu dvakrát poslal list a jeden krát zaslal list matke dieťaťa. Aj pred nástupom otca do výkonu trestu sa stretával otec (povinný) s maloletým sporadicky v mieste bydliska otca v obci T. s tým, že otec ho zanedbával po hygienickej stránke, keďže bol často opitý a dieťa sa po styku vracalo dehydrované a choré. Taktiež súd prvej inštancie prihliadal na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý žiadal návrh na zníženie výživného zamietnuť, keďže takéto zníženie nie je v záujme mal. dieťaťa a otec sa vlastným, opakovane nezodpovedným správaním z výslovne subjektívnych dôvodov ocitol v nepriaznivej životnej situácii, v ktorej sa v súčasnosti nachádza. Následne vychádzajúc z výsledkov takto vykonaného dokazovania s tým, že matka upresnila aj jej mesačné náklady v súvislosti s výchovou a výživou mal. dieťaťa vo svojom vyjadrení k návrhu na zníženie výživného dňa 20.9.2021 (č. l. 34-38 spisu) súd prvej inštancie poukázal na to, že otec síce argumentuje a zdôvodňuje svoj návrh na zníženie výživného tým, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach uhrádzať výživné v zmysle poslednej úpravy vo výške 120 eur, keďže v dôsledku pandémie stratil príjem, požíval značné množstvo alkoholických nápojov a po odpykaní trestu a jeho návratu do bežného života bude jeho situácia ešte nepriaznivejšia, avšak na druhej strane otec výlučne sám si zavinil daný stav, kedy je vo výkone trestu za úmyselný trestný čin a zanedbania povinnej výživy, ktoré mu predchádzal nebanlivostný trestný čin, za ktoré bol odsúdený Okresným súdom Rožňava v konaniach pod sp. zn. 3T/128/2016, 3T/79/2019 a 15T/33/2020 a v jeho pomeroch nedošlo k žiadnej zásadnej zmene. Určujúcim je preto fakt, že nebyť trestu odňatia slobody mohol otec byť činný na trhu práce, s vlastnou aktivitou dosahovať primeraný príjem a len v dôsledku vlastného zavinenia znemožnil dosahovanie príjmov a to tým, že si odpykáva trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Neobstoja ani tvrdenia otca straty jeho príjmu ako živnostníka v dôsledku pandemickej situácie, preto súd uplatnil pri rozhodovaní o uplatnenom návrhu princíp potenciality, teda nevychádzal len zo skutočných príjmov povinného, ale aj z jeho potencionálnych príjmov, ktoré povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopností, stupeň dosiahnutého vzdelania, jeho zamerania, prax, jazykové schopnosti, dopyt na trhu práce, atď. Preto na základe výsledkov vykonaného dokazovania nedošlo podľa súdu prvej inštancie ku kvalifikovanej a trvalej zmene pomerov na strane otca, keďže otec je trestne stíhaný z dôvodov vlastného zavinenia, s čím je potom spojené zníženie jeho príjmu a to nemôže byť pričítané na ťarchu dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť a voči ktorému má povinný rodič zákonnú povinnosť usporiadať svoje majetkové pomery tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 52 a § 57 CMP.

2. Proti tomu rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec (povinný) z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, § 365 ods. 1 písm. f/ CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP teda súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvej inštancie, že tento nevychádzal z jeho skutočných príjmových pomerov ani z toho, že aj matka na pojednávaní dňa 12.10.2021 uznala, že nebol schopný uhrádzať výživné v stanovenej výške 120 eur už ani v roku 2018. Otec sa do výkonu trestu dostal najmä z dôvodu neschopnosti plniť si výživné a súd nezobral do úvahy, že mal úraz v januári 2020, keď bol PN až po dobu 3 mesiacov. V uvedenom čase mal znížený príjem z objektívnych dôvodov ako živnostník pracujúci manuálne. O tomto rozhodne ťažkom období, do ktorého sa dostal z objektívnych dôvodov ako väčšina manuálne pracujúcich sa stretával s obmedzeniami v súvislosti s covidom-19 a už v júni 2020 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody v súvislosti s trestným činom zanedbania povinnej výživy práve voči maloletému. Poukázal na to, že v súvislosti s nástupom na výkon trestu mu zaniklo aj živnostenské oprávnenie a vo výkone trestu bude do roku 2026. Zdôraznil, že do výkonu trestu sa dostal síce za úmyselný trestný čin zanedbania povinnej výživy, avšak z toho dôvodu, že tento spáchal v čase podmieneného odsúdenia za nebanlivostný trestný čin ublíženia na zdraví spolujazdcovi pri dopravnej nehode, ktorú zavinil. Otec z objektívnych dôvodov nemá možnosť usporiadať svoje pomery tak, aby zabezpečil plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletému v rozsahu 120 eur až do konca roku 2026. Z dôvodu úrazu ruky sa nemohol zaradiť na trh práce a vzhľadom na evidentne sa prehĺbujúcu ekonomickú krízu nie je možné ani čiastočne predpokladať, či sa otec objektívne bude môcť zamestnať aj po vykonaní trestu

odňatia slobody, je preto neprimerane prísne začať zaťažovať ho každomesačne narastajúcim dlhom na výživnom.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka aj kolízny opatrovník. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže zníženie výživného nie je v záujme mal. dieťaťa a otec maloletého sa vlastným opakovane nezodpovedným správaním z vyslovene subjektívnych dôvodov ocitol v nepriaznivej životnej situácii, v ktorej sa aktuálne nachádza, čo však nie je dôvodom pre vyhoviecie návrhu vo veci. Matka žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny nepotvrdiť a poukázala na ňou dokladované mesačné výdavky v súvislosti s výchovou a výživou maloletého, ako aj v súvislosti s nákladmi na školskú dochádzku, stravovanie a oblečenie. Poukázala na to, že otec sa jej v liste vyhrážal, že po ukončení výkonu trestu požiada o vykonanie testu DNA a spochybní svoje otcovstvo k maloletému. Otec sa dostal do životnej situácie, v ktorej sa nachádza vlastným zavinením, kvôli svojej nezodpovednosti, neustálemu požívaniu alkoholických nápojov, jazde na motorových vozidlách napriek zákazu, a to pod vplyvom alkoholu, bol mu odobratý vodičský preukaz, čím si svojim pričinením znemožnil vykonávať zamestnanie, napr. v autodoprave alebo využiť ďalšie pracovné príležitosti vyžadujúce vodičské oprávnenie. Takéto jeho nezodpovedné správanie vyvrcholilo v roku 2016, kedy zaviniel dopravnú nehodu, kde ohrozil život mladého chlapca. Poukázala na to, že otec na maloletého riadne neprispieval ani do roku 2018, kedy došlo k poslednej úprave vyživovacej povinnosti na základe jej žiadosti a bol prepustený z viacerých zamestnaní kvôli opakovanému porušovaniu pracovnej disciplíny, keďže na pracoviská chodil pod vplyvom alkoholu alebo sa nedostavil vôbec. Odvolanie doplnila prílohami, ktoré predkladala na súde prvej inštancie pred vyhlásením rozhodnutia, a to vyjadrením z 20.9.2021, v ktorom vyčíslila mesačné výdavky na mal. syna počas školského, ako aj bežného roka na sumu 439 eur mesačne.

4. K vyjadreniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý zotrval na návrhu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako aj otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť s poukazom na to, že v celom rozsahu zotráva na podanom odvolaní a zdôraznil, že súd prvej inštancie nevyhodnotil riadne jeho príjmové a zárobkové pomery, resp. zmenu pomerov na jeho strane od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ako aj zmenu pomerov na strane matky. Poukázal na to, že matka si dovoľí financovať dve autá, platbu hypotéky a spochybnil deklarované náklady v súvislosti s hygienou maloletého v rozsahu 20 eur mesačne, ako aj 60 eur mesačne vreckového, tak ako to vyplynulo z doložiek.

5. K tejto duplike otca sa vyjadrila matka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne a ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vyporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad jeho rozhodnutia a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. K odvolacej argumentácii otca, odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať v napadnutom rozhodnutí odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový aj právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Súd sa totiž nie je povinný stotožniť s právnymi názormi a predstavami účastníka konania, navrhovaním a hodnotením dôkazov ani tým, aby prebral a riadil sa ním predkladaným výkonom všeobecne záväzným predpisom a rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Podstatné je riadne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu po

použití relevantných právnych noriem vo veci, a to, že skutkové a právne závery súdu nie sú svojvoľné a neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľným ani nezákonným. Keďže je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3 umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesených v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevyporiadol v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by predstavovala nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. odníma možnosť konať účastníkovi na súde, a to obzvlášť s poukazom na ust. Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný odvolacími dôvodmi ani rozsahom odvolania vo veciach, ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Preto ak otec tvrdí, že súd prvej inštancie nezistil skutočný stav veci je potrebné poznamenať, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady, súd nemusí všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde aj s poukazom na čl. 10 ods. 1 a 2 základných princípov CMP. Z obsahu spisu preto jednoznačne vyplýva, že otec bol v konaní vypočutý spolu s matkou mal. dieťaťa s tým, že kvalifikované vyjadrenia na pojednávaní dňa 12.10.2021 podával aj ustanovený kolízny opatrovník mal. dieťaťa. Z výsledkov vykonaného dokazovania pritom vyplynuli matkou dokladované výdavky v súvislosti s výchovou a výživou maloletého pozostávajúce z nákladov na obed v školskej jedálni 26 eur mesačne, desiata 60 eur mesačne, pomerná časť mesačných výdavkov v domácnosti pripadajúcich na mal. Q. B. X. za bývanie, stravovanie, mesačné platby za elektrický plyn a energiu, internet, ostatné výdavky, výdavky v súvislosti s vitamínmi, ktoré maloletý užíva, s drogériou, vreckovým, oblečením, platbami za komunálny odpad, ktoré matka vyčíslila na 439 eur mesačne, ktoré z časti podložila aj pripojenými dokladmi. K uvedenej sume pritom nezaráta ďalšie ročné výdavky na mal. syna v súvislosti so školskými pomôckami, školskými aktivitami (výlety, exkurzie). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj pripojeného spisu vyplýva, že sa súd zaoberal aj príjmovými pomermi otca, ktoré dosahoval vo výkone trestu v stanovenom období. K odvolacej námietke otca, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd podotýka, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej aj vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V tomto prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a správne ho aplikoval na zistený skutočný stav. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti otca, že zákonná povinnosť rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a uspokojovať svoje odôvodnené potreby. Uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa je bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov, ak sú reálne možnosti a schopnosti a majetkové pomery obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre ich život kultúrneho človeka tak, ako to má na zreteli ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Odvolací súd však poukazuje na to, že zmenou pomerov v zmysle ust. § 78 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t. j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Preto sa vždy porovnávajú aj pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného, vychádzajúc zo zásad stanovených ust. § 62 ods. 1,2,4,5 a cit. ust. § 75 Zákona o rodine. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti však súd musí prihliadať okrem schopností, možností a majetkových pomerov rodičov, ako aj práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov, aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností a možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť s tým, že súd musí v každom štádiu konania zohľadňovať pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného aj to, či sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkové prospechu, ako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Povinnosťou súdu je vždy prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmu povinného, t. j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam, pretože potencialný príjem nie je to čo povinný skutočne zarobí, ale to,

čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoje vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosť a pracovné skúsenosti. Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného došlo k poklesu alebo strate na zárobku či iného príjmu, súd musí vždy podrobne skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správnosť záverov súdu prvej inštancie o tom, že ku kvalifikovanej a trvalej zmene pomerov u otca nedošlo bez jeho zavinenia, keďže otec je stíhaný pre úmyselný trestný čin. Túto okolnosť nie je možné považovať za objektívnu a do ťažkej životnej situácie sa dostal výslovne vlastným pričinením. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry zhodne so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd uzatvára, že otec v dôsledku ním zavineného konania bol odsudzujúcimi rozsudkami uznaný vinným z 2 úmyselných trestných činov a jedného nedbanlivostného trestného činu, za ktoré mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a došlo k zníženiu jeho príjmu, ktoré nemôže byť pričítané na ťarchu dieťaťa, ktoré jednak nie je schopné samo sa živiť a ktoré má podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Vo svetle vyššie uvedeného sa odvolacie námietky otca, ktorými sa snažil preukazovať, že k zmene jeho pomerov došlo bez jeho zavinenia, resp. pričinenia, z dôvodu objektívnej situácie na trhu práce, resp. utrpeného úrazu ruky, javia ako pochybné a nepresvedčivé.

9. Vzhľadom k vyššie uvedenému, preto odvolací súd rozsudok s poukazom na ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a stotožnil sa s jeho odôvodnením.

10. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).